

Statsforvalteren

i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Vår dato:

25.02.2025

Vår ref:

2024/39742

Deres dato:

Deres ref:

Hol kommune
Ålmannvegen 8
3576 HOL

Saksbehandler
Ida Holm Espenes

Statsforvalterens vedtak - Hol - 55/238 - Haugastøl - klage vedr oppføring av hytte på fritidseiendom

Statsforvalteren viser til kommunens oversendelse av klagesak i brev av 5. november 2024.

Vi har behandlet saken og vår konklusjon er:

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak av 1. juli 2024 i sak 485/24. Klagen har ikke ført frem.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder søknad fra ansvarlig søker Arkitekt Margrethe Rosenlund AS, på vegne av tiltakshaver Anne Kristine Angeltveit, om tillatelse til oppføring av fritidsbolig med dispensasjon fra plankravet i bestemmelser til kommuneplanens arealdel.

Tomten er ubebygd. Det søkes om oppføring av en mikro-/minihytte med 29 m² BYA og en utebod på 9 m² BYA. Sammen med tak over inngangsparti vil BYA være 41 m². Tiltaket fundamenteres på påler.

Administrasjonen i Hol kommune avslo søknaden i vedtak av 1. juli 2024:

Søknad om dispensasjon fra plankrav nedfelt i planføresegn 1.1 til arealdelen av kommuneplanen for oppføring av hytte på eiegen 55/238, blir avslått med heimel i plan- og bygningslovas § 19-2.

Arkitekt Margrethe Rosenlund AS klaget på vedtaket, på vegne av tiltakshaver, i brev av 20. august 2024, innen utsatt klagefrist satt til 21. august 2024. Klagens hovedpunkter:

- Tiltaket oppfyller alle krav til unntak og skal ikke underlegges plankrav.

E-postadresse:
sfospost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Pb 325
1502 Moss

Besøksadresse:
Moss: Vogts gate 17
Drammen: Dr. Hansteinsgate 9
Oslo: Stensberggata 27

Telefon: 69 24 70 00
www.statsforvalteren.no/os
Org.nr. 974 761 319

- Tomta ligger, i henhold til regjeringens hytteveileder, i overgangssona til skoggrensa og ikke på selve snaufjellet. Kommunen har i nylig gitte byggetillatelser i nærområdet ikke vurdert området til å være sårbart snaufjell.
- Det er klare statlige føringer for at det ikke skal anlegges nye hyttefelt over skoggrensa, og at man heller skal søke å fortette eksisterende felt, slik som i denne saken.
- Tomtene på alle sider av gjeldende eiendom er bebygget og det er gjort bevisste grep for å minimere hyttas fjernvirkning og generelle påvirkning på landskapet.
- Nordfjella villreinområde er et område som er viktig for naturmangfold, men det er ikke dekning for å si at hytteområdet på Haugastøl skal defineres som et område som er viktig for naturmangfold fordi det ligger i nærheten av et slikt område.
- Vilkårene for dispensasjon er uansett oppfylt.
- Tiltaksplanen for Nordfjella villreinområde er ferdigstilt og nevner overhodet ikke begrensninger i hyttebygging, men anmoder kommunen om å vurdere tilpasninger i løypekjøring og motorisert ferdsel i villreinområdet.
- Det er mange fordeler ved å dispensere fra plankravet utover en subjektiv fordel for tiltakshaver; ressursbruk, formålstjenlighet, rimelighet, bærekraft/samfunnsmessig betydning og objektiv fordel for eiendommen.
- Kommunen sier en dispensasjon *kan* være til ulempe for villreinen. Kommunen har heller ikke definert om eller på hvilken måte det at «utbygging skjer i visuelt utsatt høgfjellsområde» er en ulempe i dette konkrete prosjektet.
- Kommunen har ikke foretatt en konkret og individuell vurdering av dispensasjonssøknaden.
- Det er svært vanskelig å forstå hvilke vurderinger som er lagt til grunn for at forbud mot utbygging av realistisk sett knappe 100 ubebygde hyttetomter i eksisterende hyttefelt er utpekt til å utgjøre kommunens reduksjon av villreinområdets samlede belastning.

Kommunestyret i Hol kommune tok ikke klagen til følge i møte 31. oktober 2024 (sak 151/2024). Saken ble deretter oversendt til Statsforvalteren i brev av 5. november 2024.

Statsforvalteren forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter og gir derfor ikke ytterligere saksreferat.

Statsforvalteren som klageinstans

Statsforvalteren er klageinstans for vedtak etter plan- og bygningsloven (pbl.). Myndigheten er delegert fra Kommunal- og distriktsdepartementet, jf. pbl. § 1-9. Vår myndighet som klageinstans fremgår av forvaltningsloven § 34.

Statsforvalteren ser slik på saken

Anmodning om oppnevning av settstatsforvalter

I klagen står det at:

Statsforvalteren er den instans som avgjør klage på saksbehandling. I denne saken har Statsforvalteren i Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus tilkjennegitt sitt klare standpunkt i saken allerede i høringsrunden, og er dermed å regne som inhabil i klagesaken.

Det samme gjelder Statsforvalteren i Vestland, da denne har vært koordinerende for høringssvar fra Villreinnemndene, samt at Villreinnemndas sekretær, som har utformet

høringsuttalelsen fra nemnda, har sitt daglige virke som seniorrådgiver hos Statsforvalteren i Vestland.

For at klagesaken skal kunne underlegges en objektiv og uhildet vurdering bes det dermed om at det settes opp en uavhengig Statsforvalter til å foreta en avgjørelse.

I vårt brev av 29. januar 2025 viser vi til at det er klima- og miljøvernavdelingen hos Statsforvalteren i Oslo og Viken (nå Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus) som har uttalt seg i saken. Vi viser videre til at det er juridisk avdeling som behandler klager på kommunens vedtak. At klima- og miljøvernavdelingen har uttalt seg i en sak, gir ikke grunnlag for oppnevning av settestatsforvalter. Det skjer først dersom klima- og miljøvernavdelingen klager på et dispensasjonsvedtak.

Tiltakets forhold til plan

Eiendommen er uregulert og avsatt til *nåværende fritidsbebyggelse* i kommuneplanens arealdel for Hol kommune 2014-2025, vedtatt 27. august 2014.

Er tiltaket avhengig av dispensasjon fra plankravet?

Det fremgår av bestemmelser til kommuneplanens arealdel pkt. 1.1 at:

1.1 Plankrav etter § 11-9 nr.1

I område for bygninger og anlegg, samt LNF-områder hvor det er åpna for spredt utbygging av fritidsboliger, kan arbeid og tiltak som nevnt i plan- og bygningslovens § 20-1 ikke skje før det foreligger godkjent reguleringsplan (områdeplan eller detaljplan). Plankravet gjelder a) oppføring, tilbygging, påbygging, d) bruksendring, k) vesentlig terrenginngrep, l) anlegg av veg, parkeringsplass og m) deling av eiendom.

Kommunedelplan for Geilo skal fortsatt gjelde, og er på plankartet vist som ufarga område uten rettsvirkning. Arealbruk godkjent i områdeplaner for Ustaoset og Holsåsen skal gjelde. Kommunedelplan for Seterdalen oppheves. Tidligere vedtatte regulerings- og bebyggelsesplaner skal gjelde uendra etter at kommuneplanen er vedtatt. Jf. planarkiv for Hol kommune.

Det er ikke tvilsomt at oppføring av fritidsbolig er omfattet av plankravet i pkt. 1.1. Spørsmålet er om omsøkt tiltak er omfattet av unntak fra plankrav i bestemmelser til kommuneplanens arealdel pkt. 1.2 bokstav e), slik klager anfører:

1.2 Unntak fra plankrav §§ 11-10 nr. 1 og 11-11 nr. 2.

a) I byggeområder uten reguleringsplan kan oppføring av anneks/uthus/garasje, mindre tiltak på eksisterende bygninger (pbl. § 20-3 a og c), utvidelse av eksisterende bolig- og fritidsbebyggelse, samt VA-anlegg, godkjennes uten plankrav, forutsatt at det ikke er i konflikt med kriteriene i pkt. 1.2.e og 2.1.

...

e) Eksisterende byggeområder uten plan: På fradelte og ubebygde enkelteiendommer kan utbygging tillates etter byggesøknad, når utbyggingen:

- Ikke skjer på dyrka mark eller stølsvoll
- Ikke fører til ny avkjøring til riksveg eller fylkesveg, og tillatelse til utvida bruk av eksisterende avkjørsel er innhenta fra vegstyremakten.
- Ikke hindrer eksisterende løypestraseer eller grønnkorridorer.

- Ikke nærmere vassdrag enn 50/100 meter, jf. pkt. 1.7 nedafor.
- Ha en plassering og utforming som ikke skjemmer landskapet.
- Ikke plasseres i område med vesentlige friluftsinnteresser, sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold.
- Ikke overskrider tillatt bebygd areal (BYA), jf. pkt. 2.1 b nedenfor.
- Har tilfredsstillende vann-, avløps- og parkeringsløsning.
- Støyforhold skal tilfredsstillende krav i T-1442/2012.

Kommunen har vurdert at vilkårene for unntak fra plankravet ikke er oppfylt. I vedtaket av 1. juli 2024 skriver kommunen at:

For ev. bygging på fradelte og ubygde enkelteigedomar utan plan er det på vilkår gjort unntak plankravet. At utbygginga ikkje kjem i konflikt med strekpunkt under planføresegn 1.2, bokstav e. I denne saka er det fylgjande strekpunkt som planane må vurderast opp mot:

*« -Ha en plassering og utforming som ikke skjemmer landskapet.
-Ikke plasseres i område med vesentlige friluftsinnteresser, sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold».*

Vurdering opp mot desse strekpunkta vil koma under ei skjønsvurdering, som kan endre seg over tid ut frå ny kunnskap og endra vektlegging av dei ulike omsyna som må takast. Jf. vurderinga av dispensasjonssøknaden frå plankravet for tilbygg til hytta på eigedomen 55/353, som det er vist til. Under retningslinjer til eksisterande hytter i LNF-område er overgangssonen mellom skog og snaufjell område der *«(H)øyden av trærne må være mer enn 2-3 meter og avstanden mellom trærne må være mindre enn 30 meter for å kunne definere vegetasjonen som skog.»* Eigedomen 55/238 er ut frå dette funne å ligge på snaufjellet, og fråsegner frå Statsforvaltaren gjer og at ei utbygging her må vurderast å skje i sårbart slikt område. Det er klare statlege føringar om at det i eit høgfjellsområde ikkje skal opnast for meir hyttebygging, og dette er og fylgd opp i planføresegn 2.1 bokstav h til arealdelen av kommuneplanen ved at nye bygg ikkje skal lokalisast på snaufjellet. Nærleiken til villreinområde kan og gjera at området er viktig for naturmangfold.

Rådmannen har ut frå dette funne at tiltaket er bunden av dispensasjon frå plankravet i planføresegn 1.1 til arealdelen av kommuneplanen.

Statsforvalteren viser til at de aktuelle strekpunktene som kommunen viser til er skjønnsmessige. Statsforvalteren mener det er uheldig med slike skjønnsmessige unntak fra plankrav, men vi mener at kommunen har begrunnet godt hvorfor tiltaket ikke er omfattet av unntaket fra plankravet. Begrunnelsen er saklig og relevant og har også støtte i uttalelsen fra Statsforvalterens klima- og miljøvernnavdeling av 13. mai 2024. I uttalelsen står det blant annet at:

Sidan dispensasjonssøknaden rører ved viktig naturmangfold, vil vi vise til at dei miljørettslege prinsippa i naturmangfoldlova §§ 8-12 om kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet og samla belastning med meir skal leggst til grunn for kommunens saksbehandling. Dette skal gå fram av vedtakets grunngjeving, jf. naturmangfoldlova § 7.
...

Konklusjon

Vi meiner tiltaket det er søkt om er uheldige av omsyn til villrein og landskapet i området. På bakgrunn av dette vil vi rå til at søknaden ikkje blir godkjent. Vi meiner det er viktig at det

ikkje opnast for fleire hytter før vidare fortetting er vurdert i arbeidet med å revidere arealdelen. Vi ber om å bli heldt orientert om kommunens vidare behandling av saka, for å kunne vurdere å klage på eit eventuelt positivt vedtak.

Vi mener vidare at punktet «Ikke plasseres i område med vesentlige friluftsinnteresser, sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold» må sees i en større sammenheng, og at vurderingen ikke kan begrensas til den enkelte tomt.

Statsforvalteren viser også til at det ikke er tvilsomt at oppføring av fritidsbolig er omfattet av plankravet i pkt. 1.1.

Etter dette konkluderer vi med at tiltaket er avhengig av dispensasjon fra plankravet.

Er vilkårene for dispensasjon fra plankravet oppfylt i denne saken?

Generelt om vilkårene for å gi dispensasjon

Plan- og bygningsmyndighetene kan gi dispensasjon, men bare dersom vilkårene i pbl. § 19-2 er oppfylt. Det første vilkåret er at de hensyn som ligger til grunn for lovens formålsparagraf, den/de bestemmelser det er aktuelt å dispensere fra eller nasjonale og regionale interesser ikke blir vesentlig tilsidesatt. Det andre vilkåret er at fordelene ved dispensasjon må være klart større enn ulempene. Miljøverndepartementet uttaler i forarbeidene¹ at det må foreligge en klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon i den enkelte sak.

Spørsmålet om å dispensere fra planer reiser særlige spørsmål. Planer er blitt til gjennom en omfattende beslutningsprosess, og er vedtatt av kommunens øverste folkevalgte organ, kommunestyret. De omhandler konkret vurderte forhold knyttet til arealutnyttelsen innenfor et bestemt område, og det skal derfor ikke være en kurant sak å fravike disse. Dispensasjoner vil lett kunne undergrave planene som informasjons- og beslutningsgrunnlag. Ut fra hensyn til offentlighet, samråd og medvirkning i planprosessen er det viktig at endringer av planene ikke skjer gjennom enkeltdispensasjoner.

Blir hensynet bak plankravet vesentlig tilsidesatt i denne saken?

I vedtaket av 1. juli 2024 skriver kommunen at:

Grunngjevinga er at utbygging skjer i visuelt utsatt høg fjellsområde og nære villreinen sitt leveområde. Jf. fråsegn frå Statsforvaltaren i Oslo og Viken ved brev av 13.5.2024 og villreinnemnda for Nordfjella, Fjellheimen og Raudafjell av 31.5.2024 vil ein dispensasjon for planlagt utbygging i dette området kunne vera ei vesentleg tilsidesetting av nasjonale og regionale interesser knytt til omsynet til villrein. Ei avklaring opp mot dette utover rammene i gjeldande planføresegner til arealdelen av kommuneplanen må da gjerast i planprosessene til ein reguleringsplan. Det same gjeld for eventuell utbygging i høg fjellsområde om lag 1080 moh. ut frå omsynet til dei viktige landskapsverdiane i slike område. Jf. her og pkt. 2.1 bokstav h i planføresegn til arealdelen av kommuneplanen knytt til utbygging på snaufjellet: «Ny bebyggelse skal ikke lokaliseres nærmere turløyper og turkorridorer enn 15 meter, på snaufjellet, markerte høgdedrag og i våtmarksområde.»

Føremålet med kravet om utarbeiding av reguleringsplan er for fastsetting av klare juridiske rammer for kva utbygging som eventuelt kan skje i slike område. Ein dispensasjon frå

¹ Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) side 242.

føresegn om plankrav for den utbygginga som er planlagt, vil vera ei vesentleg tilsidesetting av føremålet med denne.

Videre skriver kommunen at:

Føremålet med plankravet er at det blir gjort avklaringar opp mot nasjonale og regionale føringar, rettleiarar og forventningar. Om det blir opna for utbygging, må plassering, storleik – både på areal og mønehøgde – avklarast og få si fastsetting etter ei konkret vurdering i planprosessen. I dette området må og nærleiken til villreinområde, og resultatet av tiltaksplanen for betring av villreinen sine levekår som er under utarbeiding, vera ein del av konsekvensutgreiinga til ein reguleringsplan. Saman med andre omsyn til landskapet og naturmangfaldet i eit høgfjellsområde, i samsvar med naturmangfaldslova.

Som søkar peikar på, ynskjer kommunen normalt ikkje å bruke ressursar på utarbeiding av reguleringsplanar for enkelttomter. Ein detaljreguleringsplan bør omfatte eit større naturleg avgrensa område. Bygging på ubygde tomter innanfor område vist som «*Eksisterende fritidsbebyggelse*» og utan bebyggelses-/ eller detaljreguleringsplan, kan da som hovudregel bare skje om ei utbygging ikkje kjem i konflikt med strekpunkter under planføresegn 1.2, bokstav e. Gjeldande kommuneplan har ut frå dette tatt ei stilling til kva tomter som kan byggast på, og Rådmannen kan ikkje sjå at kommunen si praktisering knytt til avgjerder om avslag på søknad om dispensasjon frå plankravet, og deretter avvising av planinitiativ, framstår som uryddig.

Klager mener at hensynet bak plankravet ikke blir vesentlig tilsidesatt ved en dispensasjon i denne saken. Klager viser blant annet til at det nye fokuset på vern av villrein ikke i særlig grad kan ses å være knyttet til bebyggelse på den konkrete eiendommen.

I forbindelse med den forberedende klagebehandlingen viser kommunen blant annet til at:

«I eit område som er funne å ha store landskapsverdiar og kan føre til negative konsekvenser for villreinen finn rådmannen at ein dispensasjon frå plankravet for her å oppføre ei ny hytte vil vera i vesentleg strid med kva som er føremålet med plankravet.»

Klager mener videre at detaljer om blant annet plassering og størrelse allerede ligger i arealplanens bestemmelser. I den forbindelse viser kommunen til at det bare er i de tilfellene vilkårene for unntak fra plankravet er oppfylt at planen gir rammer for hva slags utbygging som kan skje, jf. kommuneplanbestemmelsene § 2.1.

Statsforvalteren viser til Sivilombudets uttalelse av 2. juli 2020² om dispensasjon fra krav om reguleringsplan. Her viser Sivilombudet innledningsvis til at plankravet i kommuneplanen er blitt til gjennom en planprosess, der hensynene til offentlighet, samråd og medvirkning skal være ivarettatt, og til at det derfor ikke skal være kurant å fravike bestemmelsen.

Sivilombudet skriver videre at:

Formålet med et generelt plankrav er gjennom en planprosess å fastsette mer i detalj hvordan arealet innenfor planområdet skal benyttes. Hensynene bak et generelt plankrav

² I sak 2019/4292, [Dispensasjon fra krav om reguleringsplan – riving av eksisterende bolig, deling av eiendom og oppføring av to nye boliger med carporter - Sivilombudet](#).

gjør seg tydelig gjeldende når bruken av større arealer skal avklares og det er åpent hva arealet skal brukes til. I slike tilfeller vil allmennheten, offentlige instanser, naboer og andre berørte ha et særlig behov for å kunne uttale seg. Gjennom en planprosess vil man kunne sikre en demokratisk og helhetlig utvikling av arealutnyttelsen i et område, og viktige forhold som bomiljø, trafikk, teknisk infrastruktur etc. vil kunne sees i sammenheng med videre utvikling. **Hensynene bak et generelt plankrav vil også kunne gjøre seg tydelig gjeldende for mindre tiltak, der tiltaket har eller vil kunne få større virkninger for et område. Dess større virkning et tiltak vil ha på omgivelsene, dess mer vektige blir hensynene som taler for en planprosess, og dermed også hensynene som taler imot dispensasjon.**

Ved vurderingen av om hensynene bak et plankrav vil bli vesentlig tilsidesatt ved en dispensasjon er det naturlig å ta utgangspunkt i hva en reguleringsplan for området vil kunne avklare. Det må deretter sees hen til om disse forholdene allerede er avklart på annen måte, f.eks. gjennom kommuneplanbestemmelser, etablert infrastruktur, eller at området har en etablert bebyggelsesstruktur. Dersom viktige forhold ikke er avklart, tiltakets virkning for omgivelsene er av en viss grad og størrelse, eller tiltaket er særlig omstridt, vil det være vanskelig å konkludere med at hensynene bak plankravet ikke blir vesentlig tilsidesatt ved en dispensasjon, jf. § 19-2 andre ledd første punktum. (Vår utheving).

I uttalelse fra Villreinnemnda for Nordfjella, Fjellheimen og Raudafjell nevnes «omfattande hytteutbygging i randsonene til villreinområda» som et av flere momenter som har hatt og har vesentlige negative effekter på villreinbestandene. Videre står det blant annet at:

Villreinnemnda skal vurdere den omsøkte nybygginga i ljøs av tilgjengeleg kunnskap, og i samsvar med naturmangfaldlova sine prinsipp §§ 8-12. For nemnda sin del er det § 9 føre-var-prinsippet, og § 10 samla belastning, som er viktig å vurdere. Kunnskapen vi har i dag tilseier at auka ferdsløse inn i villreinområda er negativt, og sjølv om vi ikkje kan peike på at ei hytte er ei hytte for mykje, så vil den samla belastninga, som er ei av hovudutfordringane for å ta vare på villreinens leveområde, vere eit viktig moment vi må ta omsyn til.

Villreinnemnda vil derfor rå Hol kommune til ikkje å opne for dispensasjon frå plankrav for bygging av ny hytte på Haugastøl.

I lys av uttalelsene fra Statsforvalterens klima- og miljøvernavdeling og Villreinnemnda for Nordfjella, Fjellheimen og Raudafjell, mener Statsforvalteren at hensynene bak plankravet blir vesentlig tilsidesatt ved omsøkt dispensasjon. Det er flere ubebygde tomter i området. Anførselen om at en dispensasjon fra plankravet for en konkret eiendom/et konkret prosjekt ikke eller i liten grad vil påvirke landskapshensyn, hensynet til villreinen med videre er anførsler som kan gjøres gjeldende for alle tilsvarende tiltak i området og eventuelt i andre tilsvarende hytteområder.

Det er ikke tvilsomt at det foreligger nasjonale og regionale interesser i saken. I lys av uttalelsene fra Statsforvalterens klima- og miljøvernavdeling og Villreinnemnda for Nordfjella, Fjellheimen og Raudafjell legger vi også til grunn at tiltaket vil kunne få større virkninger for området/omgivelsene. Vi mener derfor at det er gode grunner for å vurdere den nærmere bruken, utviklingen av området og eventuell fortetting gjennom en planprosess. Slik vi ser det, gjør hensynet til offentlighet, samråd og medvirkning seg gjeldende i denne saken. Statsforvalteren konkluderer derfor med at hensynene bak plankravet blir vesentlig tilsidesatt ved omsøkt dispensasjon.

Ettersom Statsforvalteren har kommet til at det første vilkåret ikke er oppfylt, er det ikke adgang til å gi dispensasjon.

Statsforvalteren finner derfor ikke grunn til å vurdere det andre dispensasjonsvilkåret. Vi vil likevel bemerke at Sivilombudet i overnevnte sak har påpekt at: «Det er bare der hensynene bak plankravet ikke eller bare i liten grad gjør seg gjeldende ved den aktuelle saken, at fordelene ved å dispensere vil kunne anses klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.»

Usaklig forskjellsbehandling

Klager viser til at enkelttiltak gjennomgående har fått dispensasjon fra plankravet.

Statsforvalteren viser til at vilkårene i pbl. § 19-2 annet ledd er rettsanvendelsesskjønn og ikke fritt skjønn for kommunen³. Usaklig forskjellsbehandling vil kun være aktuelt å vurdere ved utøvelse av fritt skjønn. I rettsanvendelsen vil kommunal praksis kunne være en relevant rettskilde, men vil aldri gå foran lovens ordlyd, forarbeider, rettspraksis etc.

Statsforvalteren viser til kommunens vurdering i forbindelse med den forberedende klagebehandlingen. Vi påpeker ellers at uansett er verken kommunen eller Statsforvalteren bundet av en eventuell rettsstridig kommunal dispensasjonspraksis.

Det er Statsforvalterens vurdering at lovens ordlyd, forarbeider og forvaltningspraksis fra Statsforvalteren tilsier at dispensasjonsvilkårene etter en konkret vurdering ikke er oppfylt i denne saken. Anførselen om usaklig forskjellsbehandling kan derfor ikke føre frem.

Konklusjon

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak av 1. juli 2024 i sak 485/24. Klagen har ikke ført frem.

Vedtaket er endelig. Dere kan ikke klage på vedtaket, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Anne Danielsen Haugland
seksjonssjef
juridisk avdeling

Ida Holm Espenes
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

ARKITEKT MARGRETHE ROSENlund

Langgata 37

0566

OSLO

³ Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) side 242, Rt. 2010 s. 224 og Sivilombudets sak 2017/1231.